

MAGYAR ORVOSOK SZAKSZERVEZETE

Elnök: Dr. Szabad Zoltán
Alelnök: Dr. Daróczy-Gaál Ágnes Andrea
Dr. Rajháthy Beatrix

Felügyelőbizottság elnök: Dr. Dóbi István
tag: Dr. Ruzsnavszkyné Dr. Nádró Bíborka
Dr. Tornai Zoltán

Iktatószám: ME-22-1/2022

Dr. Takács Péter részére
egészségügyért felelős államtitkár

Belügyminisztérium
Budapest
Pf.: 314
1903

euallamtitkar@bm.gov.hu

Tárgy: az egészségügyi ellátórendszer megújításához szükséges intézkedésekről szóló módosító törvényjavaslat véleményezése

Tisztelt Államtitkár Úr!

Rendkívüli csaldótságomnak kell hangot adnom annak kapcsán, hogy az egészségügyért felelős minisztérium nem találta méltónak a Magyar Orvosok Szakszervezetét arra, hogy a Belügyminiszter és Igazságügyi miniszter BM/14539/2022. számú, Kormány részére benyújtandó előterjesztés tervezetének a megalkotási fázisába, vagy a véleményezési fázisába bevonja. Tájékoztatom Államtitkár Urat, hogy 3600 fős tagságunkkal az egyik legnagyobb egészségügyi szakszervezet vagyunk. Tudomásunk szerint a reprezentatív szakszervezeteknek lett a javaslatcsomag elküldve véleményezésre. Az ágazatban releváns reprezentativitás 2014-ben lett utoljára mérve, 2021 óta pedig ahogy a magyar egészségügy, úgy az abban tevékeny szakszervezetek sem tartoznak a Kjt. alá, így a reprezentativitásról ágazati szinten nem lehet beszélni.

Amennyiben valóban folyt valamiféle egyeztetés az ágazaton belül más szakszervezetekkel, kérem Államtitkár Urat, arról írásban tájékoztasson, milyen munkajogi aggályok merültek fel, és azok orvoslására milyen erőfeszítéseket tesz a minisztérium.

A Magyar Orvosok Szakszervezetének az egyeztetési folyamatból való kimaradásának ellenére szeretném felhívni Államtitkár Úr figyelmét arra, hogy az egészségügyi ellátórendszer megváltoztatására irányuló salátatörvény-tervezet súlyos károkat fog okozni úgy az egészségügyi munkavállalók, mint a betegek számára.

A magyar egészségügy egyik, ha nem legfőbb problémája a humánerőforrás-hiány, melynek megoldására a minisztérium által tett kísérlet csupán olajat önt a tűzre. Meggyőződésünk, hogy több ezren nem fogják aláírni új munkaszerződésüket, leginkább **a szakdolgozók és orvosok 3 órás munkába járásra kényszerítése** - amit nyugodtan tekinthetünk a mindenki által kifogásolt kirendelési rendszer visszatérésének - okán. Tudjuk, hogy ma hazánkban munkaerőhiány van. A versenyszférában - és külföldön - elérhető vonzóbb fizetések eddig is elszívó erőt jelentettek, és bár a szakdolgozói béremelés ígérletét üdvözljük, ha ezek mellé még egy ilyen kényszert is bevezet a kormányzat, az borítékolhatóan **jelentős mértékű pályaelhagyást fog generálni** más szektorok felé.

A két, illetve három órás korlát a napi utazási időtartamok tekintetében nem elégséges, nem tudjuk, hogy az átszállási idők is beleszámolódnak-e, illetve a gyermeket egyedül nevelő munkavállaló esetén a napi 3 óra plusz utazási időt is rendkívül hátrányosnak tartjuk, tekintve a bölcsődék, óvodák, iskolák nyitási és zárási idejét.

A praxisjog kiüresítése, a hatástanulmány (a HBM-i pilot nem tekinthető annak, hisz ebben a formában sosem működött az ügyeleti rend a megyében), és szakmai protokollok, részletszabályok nélküli kötelező ügyeltetés miatt a rendszerből nagy valószínűséggel távozó idős kollégák kiesése miatt a **nappali ellátás is veszélybe kerülhet, és az ügyeleti ellátási rendszer is az összeomlás szélére sodródhat**. Nagyra értékeljük, hogy Államtitkár Úr vállalja ennek politikai felelősségét, a mi feladatunk és felelősségünk azonban hogy figyelmeztessünk, megelőzzük a rossz döntéseket az egészségügyi munkavállalók és a betegek érdekében.

A nem véletlenül este 22.00-ig meghatározott „ügyelet” munkajogi szempontból nem számít éjszakai munkavégzésnek, hanem legfeljebb délutános műszaknak, ami azt jelenti, hogy mindazok a munkavállalók, akik speciális helyzetük miatt az éjszakai munkavégzés alól mentesülnek (várandós vagy 3 éves kor alatti gyermeket nevelő kollégák) a 22 óráig tartó munkavégzés alól nem jogosultak felmentésre, amennyiben azt a munkáltató délutáni műszakként rendeli el.

A járóbeteg szakrendelők államosítása hatalmas hiba. Ha azok a megyei kórházak alá fognak tartozni, a létező munkaerőhiányra hivatkozva ezek a kollégák **a megyei kórházak ambulanciáin fognak kikötni**, vagy ezért vagy ettől való félelmükben az idős, járóbeteg szakrendelőben “levezető” kollégák el fogják hagyni a rendszert, **tovább fokozva a munkaerőhiányt**. Az ezzel kapcsolatos hatástanulmányt el kell készíteni, annak eredményét transzparensten bemutatni. Ennek a döntésnek a hozományaként a járóbeteg **szakrendelésekhez helyben való hozzáférés jelentősen csökkenni fog**, mely természetesen a betegeken, azok életminőségén fog lecsapódni. Ráadásul a járóbeteg szakrendelők fenntartására az eddig önkormányzati szektorból érkező **30-40 milliárd forintnyi forrás is hiányozni fog** a rendszerből.

A csoportpraxisok feladata lett volna, hogy a járóbeteg szakrendelők az alapellátást egy magasabb szintre emeljék és javítsák a betegek lakóhelyükhöz közeli szakellátáshoz való hozzáférését. Ezek megszüntetésével ez a lehetőség is elvész, továbbá **lehetetlenné válik, hogy a házi orvos más, meglévő szakképesítését hasznosítsa**. Mivel a közreműködői és személyes közreműködői szerződések is kivezetésre kerülnek, a továbbiakban a házi orvos

csak önkéntes segítőként szerezheti meg a második szakvizsgáláshoz szükséges szakmai gyakorlati időt. A háziorvos gyakorlatilag elesik attól a lehetőségtől, hogy a háziorvostan szakvizsgáján kívül esetlegesen meglévő más szakvizsgáját is életben tartsa, ami szintén nem szolgálja szakellátáshoz való könnyebb hozzáférést.

A 20%-os illetménymegvonással fenyegetés **szembemegy a korábbi célokkal és kommunikációval**. Minden Eszjtv munkaszerződést aláíró abban a hitben döntött a rendszerben - és sok esetben az országban - maradás mellett, hogy ez kikerült az Eszjtv-ből, most mégis ennek megvalósítására törekszik a minisztérium, zárójelbe téve a MOK-kal hangoztatott jó munkakapcsolatot az Eszjtv bevezetése kapcsán, hiteltelenítve az egészségügyi kormányzat kompromisszum és tárgyalókészségét, ami mérhetetlen **bizalmatlanságot kelt** a minisztériumhoz tartozó munkavállalók körében.

Összegezve: a törvénymódosítás-javaslat több sarkallatos pontja, úgymint a vármegye összes egészségügyi intézményében történő foglalkoztatás, az akár 3 órás munkabajjárásra kötelezés, a szakellátás államosítása és kórházak alá rendelése, a 20%-os illetménymegvonás, a praxisjog megcsonkítása valamint az alapellátó orvosok kötelező ügyeltetése súlyos károkat okozhat az egészségügyi munkavállalók számára, tovább mélyítheti az ágazat humán erőforrás problémáit, ezért súlyos ellátási problémákhoz vezethet. A módosító javaslat normaszövegének megismerése után, és a megfelelő **hatástanulmányok hiányában** nem érezzük azt, hogy a **munkavállalók és a betegek érdekei** érvényesülnének a módosító javaslat hatálybalépésével.

Rendkívül fontosnak tartjuk, hogy egy ilyen léptékű változtatás megfelelő együttgondolkodás, háttér tanulmányok elkészítése és ismerete mellett transzparensen, az Ön által képviselt ágazat munkavállalói és a betegek érdekeinek sérelme nélkül valósuljon meg. Amennyiben Államtitkár Úr nyitott érdemi tárgyalásokra és egyeztetésre a munkavállalók képviselőivel, mi örömmel állunk egy ilyen egyeztetéssorozat elébe.

Tisztelettel:

Dr. Szabad Zoltán
elnök

Magyar Orvosok Szakszervezete